Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. De reditu Episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

τιον πολέμῳ ἅπασαν συναλίσας τὴν στρατιὰν μεταλαχεῖν ἅπαντας τῶν θείων συνεβούλευσε μυστηρίων. ἀεὶ μὲν ἄδηλον εἶναι λέγων τοῦ βίου τὸ τέλος, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν πολέμῳ. μυρίων ἑκατέρωθεν ἀφιεμένων καὶ βελῶν καὶ πελτῶν καὶ δοράτων, καὶ μὲν δὴ καὶ ξιφῶν καὶ κοπίδων ἐπιφερομένων καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων, δι᾽ ὧν ὁ βίαιος ἐπάγεται θάνατος. οὗ δὴ ἕνεκα, χρὴ ἕκαστον τὴν ἀξιόκτητον ἐκείνην ἔχειν στολήν, ἧς ὅτι μάλιστα ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ δεόμεθα. εἰ δέ τις τήνδε λαβεῖν τὴν ἀμπεχόνην ἀναβάλλεται, νῦν ἐντεῦθεν ἀπάρας οἴκαδε ἀπίτω. ἀμυήτοις γὰρ συμπολεμεῖν οὐκ ἀνέξομαι.

A tium, convocatis omnibus copiis, hor-
tatus eſt milites, ut Divini Baptiſmi ſa-
cramenta univerſi ſuſciperent: ſem-
per quidem incertum eſſe dicens ex-
itum vitæ, ſed in bello maxime; ubi tot
undiq; telorum, jaculorum, haſtarum-
que millia conjiciantur; gladii præter-
ea ac ſecures & innumera alia inſtru-
mentorum genera præſentem mortem
minentur. Quocirca unumquemque
pretioſam illam ſtolam induere debe-
re, quâ maxime in futura illa vita opus
habemus. Quod ſi quis, inquit, hanc
veſtem nunc differt accipere, hinc di-
B ſcedens revertatur domum. Non e-
nim commilitones habere velim, qui
non ſint ſacris initiati.

Κεφ. δ΄.

Περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν ἐπισκόπων.

Ταῦτα ἰουλιανὸς σαφῶς ἐπιστάμενος, τὸ δυσσεβὲς τῆς ψυχῆς οὐκ ἐπίδηλον εἶχεν. εἰς εὔνοιαν δὲ ἅπαντας ἐφελκόμενος, καὶ τοὺς ὑπὸ κωνσταντίου τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας ἐπισκόπους καὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς οἰκουμένης οἰκοῦντας, εἰς τὰς οἰκείας ἐπανελθεῖν ἐκκλησίας προσέταξε. τούτου δὴ οὖν τοῦ νόμου τεθέντος, εἰς μὲν τὴν ἀντιόχειαν ἐπανῆλθεν ὁ θεῖος μελέτιος. εἰς δὲ τὴν ἀλεξάνδρειαν ὁ πολυύμνητος ἀθανάσιος. εὐσέβιος δὲ καὶ ἰλάριος ὁ ἐκ τῆς ἰταλίας, καὶ λουκίφερ ὁ σαρδὼ τὴν νῆσον ποιμαίνειν λαχών, ἐν τῇ θηβαίων τῇ πρὸς αἴγυπτον διῆγον. ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς ὁ κωνστάντιος ἐξωστράκισεν. οὗτοι σὺν τοῖς ἄλλοις ὁμόφροσι κατὰ ταὐτὸν γενόμενοι, χρῆναι τὰς ἐκκλησίας ἔλεγον εἰς μίαν συναγαγεῖν συμφωνίαν. οὐ γὰρ μόνον αὐτὰς οἱ τἀναντία φρονοῦντες ἐπολιόρκουν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ πρὸς ἑαυτὰς ἐστασίαζον. καὶ γὰρ ἐν ἀντιοχείᾳ, διχῇ τὸ ὑγιαῖνον σῶμα τῆς ἐκκλησίας διῄρητο. οἵ τε γὰρ ἐξ ἀρχῆς εὐσταθίου χάριν τοῦ πανευφήμου τῶν ἄλλων ἀποκριθέντες, καθ᾽ ἑαυτοὺς συνηθροίζοντο. καὶ οἱ μετὰ μελετίου τοῦ θαυμασίου τῆς ἀρειανικῆς συμμορίας χωρισθέντες, ἐν τῇ καλουμένῃ παλαιᾷ τὰς λειτουργίας ἐπετέλουν τὰς θείας. καὶ ἦν μὲν τούτων κἀκείνων μία ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως. ἑκάτερον γὰρ σύστημα, τῆς ἐκτεθείσης ἐν νικαίᾳ διδασκαλίας ὑπερεμάχει. μόνη δὲ αὐτοὺς ἔρις ἀπ᾽ ἀλλήλων διΐστη, καὶ ἡ περὶ τοὺς ἡγουμένους διάθεσις.

Cap. IV.

De reditu Epiſcoporum.

HÆc cùm probe noſſet Julianus,
impietatem animi ſui haudqua-
quam in apertum proferebat. Atq; ut
omnium benevolentiam ſibi concilia-
ret, Epiſcopos qui à Conſtantio Eccle-
C ſiis ſuis pulſi, & in ultimas orbis Roma-
ni provincias relegati fuerant, ad ſuas
ſedes redire juſſit. Quâ lege promul-
gatâ, divinus Meletius Antiochiam, &
celeberrimus Athanaſius Alexandriam
reverſi ſunt. Hilarius vero & Euſebius
ab Italia, & Lucifer Epiſcopus inſulæ
Sardiniæ, in Thebaide Ægypti pro-
vincia degebant. Illuc enim Conſtan-
tius eos deportaverat. Hi cum aliis
quibusdam ejusdem confeſſionis ac fi-
dei in unum congregati, Eccleſias ad
priſtinam concordiam & unitatem re-
vocandas eſſe dixerunt. Non enim ſo-
D lum oppugnabantur ab iis qui contra-
riam fidei doctrinam profitebantur:
ſed ipſæ quoq; inter ſe Eccleſiæ diſſide-
bant. Etenim Antiochiæ, ſanum Ec-
cleſiæ corpus duas in partes diviſum
erat. Nam & ii qui celeberrimi illius
Euſtathii cauſâ ſeſe ab aliis jam pridem
abjunxerant, ſeorſum collectas age-
bant. Et illi qui unà cum admirabili
Meletio ab Ariana factione ſeipſos ſe-
gregaverant, in Palæa quam vocant,
divina myſteria celebrabant. Horum
tamen ac priorum illorum una eadem-
que erat fidei confeſſio. Utriq; enim
pro doctrina fidei quæ Nicææ fuerat
expoſita, propugnabant. Sola eos con-
tentio & erga Præſules ſuos benevo-
lentia, à ſe invicem divellebat. Ac

ne alterius quidem morte ſedata eſt diſcordia. Nam cùm ante ordinationem Meletii mortuus eſſet Euſtathius, & pietatis cultores poſt exilium Meletii & ordinationem Euzoii, ſeſe ab impiorum conſortio ſubduxiſſent, & ſeparatos conventus haberent, adduci non potuerunt Euſtathiani, ut illis ſeſe adjungerent. Hujus igitur concordiæ reparandæ viam ac rationem Euſebius tunc & Lucifer requirebant. Et Euſebius quidem oravit Luciferum, ut Alexandriam peteret, & cum magno Athanaſio ea de re communicaret. Ipſe vero, redintegrandæ concordiæ curam ac laborem ſuſcepit.

A οὐδὲ γὰρ θατέρου τελευτὴ διέλυσε τὴν διάστασιν. πρὸ γὰρ τῆς μελετίου χειροτονίας εὐσταθίου τετελευτηκότος, καὶ τῶν τῆς εὐσεβείας ἀντεχομένων μετὰ τὴν μελετίου μὲν ἐξορίαν, εὐζωΐου δὲ χειροτονίαν, τῆς τῶν δυσσεβούντων κοινωνίας ἀποκριθέντων, καὶ καθ' ἑαυτοὺς συναθροιζομένων, συναφθῆναι τούτοις οἱ ἀπ' εὐσταθίου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντες οὐκ ἐπείσθησαν. τῆς δὲ τῆς συναφείας οἱ περὶ τὸν εὐσέβιον καὶ λουκίφερα πόρον ἐπεζήτουν εὑρεῖν. καὶ λουκίφερα μὲν ὁ εὐσέβιος τὴν ἀλεξάνδρειαν ἠξίου καταλαβεῖν, καὶ ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ περὶ τούτου κοινώσασθαι, αὐτὸς δέ
B γε τὸν περὶ συμβάσεως ἤθελεν ἀναδέξασθαι πόνον.

Cap. V.

De ordinatione Paulini.

VERUM Lucifer, Alexandriam quidem proficiſci noluit: Antiochiam vero ſe contulit. Ubi cùm multos ultro citroque ſermones utriſq; feciſſet de concordia, & Euſtathianos ſibi contradicentes videret, quorum dux erat Paulinus presbyter, illum ipſis, ſecus quam fieri oportuit, Epiſcopum ordinavit. Ea res diſſenſionem illam diuturniorem effecit. Quinq; enim & octoginta annos permanſit, usque ad Epiſcopatum Alexandri, viri omni laude digniſſimi. Qui cùm Antiochenſis Eccleſiæ gubernacula ſuſcepiſſet, adhibitis omnibus machinis, omnique opera ac ſtudio ad reparandam concordiam collato, diſtracta Eccleſiæ membra reliquo corpori adunavit. Tunc vero Lucifer, cùm diſſidium auxiſſet, Antiochiæ prolixo tempore commoratus eſt. Porro Euſebius cùm veniſſet Antiochiam, cernens malum ex prava curatione prope inſanabile effectum eſſe, in Occidentis partes navigavit. Lucifer vero in Sardiniam reverſus, Eccleſiaſticæ doctrinæ nova quædam dogmata adjecit. Quæ qui amplexi ſunt, ex ejus nomine cognomentum ſumpſere. Luciferiani enim diu appellati ſunt. Verum hoc quoque dogma extinctum, & oblivioni traditum eſt. Atque hæc quidem poſt reditum Epiſcoporum ab exilio contigére.

Κεφ. ε΄.

Περὶ τῆς παυλίνου χειροτονίας.

ΑΛλ' ὁ λουκίφερ, εἰς μὲν τὴν ἀλεξάνδρειαν οὐκ ἀφίκετο. τὴν ἀντιόχου δὲ πόλιν κατέλαβε. πολλοὺς δὲ περὶ συμβάσεως λόγους καὶ τούτοις κἀκείνοις προσενεγκών, εἶτα ἰδὼν ἀντιλέγοντας τοὺς τῆς εὐσταθίου συμμορίας, ἡγεῖτο δὲ ταύτης παυλῖνος πρεσβύτερος ὤν, ἐχειροτόνησεν αὐτοῖς, οὐκ εὖ γε ποιῶν, τὸν παυλῖνον
C ἐπίσκοπον. τοῦτο τὴν διάστασιν ἐκείνην μακροτέραν εἰργάσατο. πέντε γὰρ καὶ ὀγδοήκοντα διέμεινεν ἔτη, μέχρι τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ πάσης εὐφημίας ἀξίου προεδρίας. ὃς τῆς ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐγχειρισθεὶς τὰ πηδάλια, πάντα πόρον κινήσας, καὶ πᾶσαν ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας εἰσενέγκας σπουδήν τε καὶ προθυμίαν, τὸ κεχωρισμένον μέλος τῷ λοιπῷ τῆς ἐκκλησίας συνήρμοσε σώματι. τότε δὲ τὴν διάστασιν ὁ λουκίφερ αὐξήσας, πλεῖστον ἐν ἀντιοχείᾳ διέτριψε χρόνον. ὁ δέ γε εὐσέβιος εἰς τὴν ἀντιόχειαν ἀφικόμε-
D νος, καὶ γνοὺς ἐκ τῆς οὐκ ἀγαθῆς ἰατρείας δυσίατον τὸ πάθος γεγενημένον, εἰς τὴν ἑσπέραν ἀπέπλευσεν. ὁ δὲ λυκίφερ εἰς τὴν σαρδὼ παραγενόμενος, ἕτερα τινὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς προστέθεικε δόγμασιν. οἱ δὲ ταῦτα καταδεξάμενοι, ἐκ τῆς τούτου προσηγορίας καὶ τὴν ἐπωνυμίαν εἰλήφασι. λουκιφεριανοὶ γὰρ ἐπὶ πλεῖστον ὠνομάζοντο χρόνον. ἀπεσβέσθη δὲ καὶ τοῦτο τὸ δόγμα, καὶ παρεδόθη τῇ λήθῃ. ταῦτα μὲν οὖν μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἐπισκόπων ἐγένετο.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN